

Grund af Hæshed ikke tale længere; men jeg vil kun sige, at jeg skal med Fornøjelse være med til at arbejde for Gennemførelsen af dette Lovforslag — naturligvis ikke uforandret; jeg ønsker selvfølgelig nogle Forandringer, og saa Medaitionsændringer dert. Saaledes er den Bestemmelse, at Folt skulde kunne komme til at give 200 Kr., fordi de have en Hund, som gør, selvfølgelig aldeles ikke at opfatte med den Mening. For mit Vedkommende, skal jeg altsaa som Vandboer anbefale, at Lovforslaget fremmes, men ikke i uforandret Skikkelse.

Thorup: Efter at de foregaaende Talere, navnlig det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (Brandes) og Holbæk Amts 3die Valgkreds (Zauber) have saa udførlig udtalt sig overfor det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (M. S. Larsen), skal jeg ikke fortsætte denne Diskussion. Der er dog et Spørgsmaal, som endnu ikke er fremskommet, men jeg har set det drøftet i Pressen, og jeg er indrer ogsaa, at jeg for nogle Aar siden har læst Noget derom i en tydsk Pjece eller et tydsk Tidsskrift. Man desinficerer Bærelser, Møbler o. s. v. efter Smitte; men Hundene gaa løse; og det er dog gjældende, at Smitte kan overføres fra Mennesker til Hunde og omvendt. Ogsaa af denne Grund synes jeg det var rigtig, om man tog Forholdsregler med Hensyn til, at man indskrænker Antallet af Hunde. Jeg er ikke Videnskabsmand, og skal ikke kunne afgjøre Spørgsmaalet, men det er jo virkelig saaledes, at ude paa Landet, der desinficerer man, naar der er Smitte, Bærelser, Møbler o. s. v., men Hunde taler man aldrig om. De løbe fra de smittede Bærelser omkring blandt Mennesker. Jeg tror, det er en Side af Sagen, som man skal se paa, og jeg synes, det er berettiget at drage dette Spørgsmaal frem, og naar Sagen skal behandles i Udvalg, da nærmere overveje det. Naar det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds mente, at Hunde ingen Lurus var, saa paastaar jeg det er Lurus. Naar man reiser omkring, saa er det sørgeligt at se at mangen Husmand, som ikke kan bære sin Kente og næppe har til det tørre Brød, dog holder endog to Hunde. Jeg har holdt Foredrag derom for en Kone, som ikke kunde affe to store Hunde, men saa hellere selv vilde sulke, om at det var den værste Lurus man har. Vi bør gjøre hvad vi kunne, for at denne Lurus ikke udbreder sig videre. Det kan være, at man kan bruge andre Forholdsregler, end Lovforslaget har foreslaaet, og at Afgiftsbestemmelserne ikke ere passende,

men i sin store Almindelighed tror jeg, at her er et Spørgsmaal, som vi ere forpligtede til at overveje, og navnlig ogsaa fra et hygieinisk Standpunkt, maa man sørge for, at den store Skare af Hunde, som tører paa Samfundet, indskrænkes. For det, som saadanne Hunde øde, vilde man kunne opdrage mange fattige Børn, vilde mange fattige Familier kunne have deres Underhold, det vilde altsaa være til megen Nytte for Samfundet. For saa vidt Videnskaben har Ret med Hensyn til, at Hundene udbrede Smitte, vilde det ogsaa have stor Betydning, om Hundeholder indskrænkedes. Jeg skal altsaa anbefale Forslaget til velvillig Behandling og ønske, at det maa udkomme væsentlig i den Skikkelse, hvori det nu foreligger.

Solch: S Anledning af den store Børne, hvormed man fra anden Side har udtalt sig om denne Sag, har jeg troet, at det ogsaa vilde være rigtig, at man fra denne Side udtalte sig om Sagen. Jeg tror, at det er ganske urigtigt at karaktisere Folt som Hundevener eller Ikke-Hundevener, efter som deres Stilling er til denne Lov. Man kan overmaade godt ønske, at en Lov som denne skal udkomme, uden derfor at blive ufortjent til Fædersnavnet Hundeven; jeg mener, at det kun behøver at behøve, at man sætter lige saa megen Bris paa Mennesker, og Heste f. Ex., som man sætter Bris paa Hunde. Skulde jeg have underkrevet nogen af de to Adresser, vilde jeg ganske vist have underkrevet den Adresse, der har det mindste Antal Underkrifter. Det synes, at denne Lov har vakt en stor Opmærksomhed i det Høje Tøget, og navnlig i Kjøbenhavn; men det skal jeg nu ikke omtale videre, da det har været saa grundig behandlet fra to forskjellige Sider. Kjøbstæderne, tror jeg, tage hele Sagen med mere No, og det ligger formentlig dert, at Hundeholder det næppe i Almindelighed er forholdsvis, saa stort f. Ex. som i Kjøbenhavn, og at det ikke er af en saa generende Natur som paa Landet. Paa Landet har Sagen ogsaa vakt en vis Opmærksomhed, og jeg maa tilstaa, at jeg fra min Valgkreds har faaet adskillige Henvendelser baade i den ene og den anden Retning, hvorfor jeg ogsaa skal tillade mig at omtale et enkelt Punkt, som jeg tror, kan trænge til nogen Widring. Først skal jeg sige med Hensyn til Lovforslagets Bestemmelser om Afgiften, at det ogsaa forekommer mig, at en Hundeafgift af 60 Kr. eller 30 Kr. i Kjøbstæderne, udenfor Kjøbenhavn er en saa betydelig Afgift, at det ingenlunde vil være nødvendigt at gaa saa høit for at